28/09/2020

«Ολόκληρη η ζωή μας, αν το σκεφτούμε, είναι μια δωρεά του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε η έναρξη της σειράς ομιλιών «Επισκοπικός Λόγος» που πραγματοποιείται για τρίτη συνεχή χρονιά στον Ιερό Ναό. Στην αρχή ο Βυζαντινός Χορός της Ενορίας απέδωσε θεομητορικούς ύμνους υπό τη διεύθυνση του πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού Άρχοντος Μαΐστρος της ΜΧΕ κ. Γεωργίου Όρδουλίδη. Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε σχετικό θέμα με το πανίερο πρόσωπο της Θεοτόκου υπό τον τίτλο “Οι επτά λόγοι της Παναγίας” καθώς στον Ιερό Ναό θησαυρίζεται η ιερά εικόνα της Παναγίας της Παντανάσσης που εόρταζε προ ολίγων ημερών (24 Σεπτεμβρίου).

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του στην Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ἰδών δέ Σίμων Πέτρος προσέ-πε-σεν τοῖς γόνασιν τοῦ Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτω-λός εἰμι, κύριε».

Στήν ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησα-ρέτ συναντήσαμε σήμερα τόν Χρι-στό μαζί μέ ἕνα πλῆθος ἀνθρώ-πων πού ἤθελε νά τόν ἀκούσει. Ἐκεῖ ἦταν καί δύο πλοῖα, οἱ ἁλιεῖς τῶν ὁποίων ἔπλυναν τά δίκτυα τους μετά ἀπό μία κοπιαστική νύκτα. Ὁ Χριστός πλησίασε τό ἕνα ἀπό αὐτά καί παρακάλεσε τόν ἰδιοκτήτη του, τόν Πέτρο, νά ἀπομακρύνει τό πλοῖο του λίγο ἀπό τήν ξηρά, ὥστε νά μποροῦν οἱ ἄνθρωποι πού στεκόταν στήν ἀκτή νά τόν βλέ-πουν καί νά τόν ἀκοῦν καλύτερα, καθώς θά κήρυττε.

Ἦταν ἕνας κόπος αὐτός γιά τόν Πέτρο, γιατί δέν μποροῦσε νά ὁλο-κληρώσει τή δουλειά του καί νά ἐπιστρέψει στό σπίτι μου. Ὅμως τόν ἀνέλαβε, ἱκανοποιώντας τήν πα-ράκληση τοῦ Ἰησοῦ καί διευκο-λύ-νοντας τό κήρυγμά του.

Ὅταν ὅμως τελείωσε ὁ Χριστός, ὁ Πέτρος βρέθηκε ἀντιμέτωπος μέ ἕνα δεύτερο αἴτημά του, μέ ἕναν μεγαλύτερο κόπο. Ὁ Χριστός τοῦ ζήτησε νά ἀνοιχθεῖ καί πάλι στό βάθος τῆς λίμνης καί νά ἁπλώσει τά δίκτυα του. Ἄν καί τοῦ φάνηκε παράλογο τό αἴτημα, ἀφοῦ ὁλό-κλη---ρη τή νύκτα εἶχαν κοπιάσει χωρίς ἀποτέλεσμα, χωρίς νά πιά-σουν τίποτε, ὁ Πέτρος ἀνταποκρί-θη-κε καί σέ αὐτό μέ προθυμία. «Ἐπί δέ τῷ ρήματί σου χαλάσω τά δίκτυα», εἶπε στόν Χριστό. Καί ἡ προθυμία του ἀνταμείφθηκε καί ἡ ὑπακοή του ἔλαβε τόν μισθό της.

Ἦταν τόσα πολλά τά ψάρια πού ἔπιασαν, πού ὄχι μόνο ἀναγκά-σθη--καν νά καλέσουν καί τούς συ-ναδέλφους του ἀπό τό ἄλλο πλοι-άριο γιά νά τούς βοηθήσουν στή μεταφορά, ἀλλά κινδύνευσαν νά βυθισθοῦν καί τά δύο πλοῖα ἀπό τό μεγάλο βάρος τῶν ψαριῶν.

Δέν ὑπῆρχε καμία ἀμφιβολία γιά τό γεγονός. Ἦταν ἕνα θαῦμα τοῦ Χριστοῦ. Γι᾽ αὐτό καί ἔκπληκτος ὁ Πέτρος πέφτει στά πόδια του καί τόν παρακαλεῖ νά βγεῖ ἀπό τό πλοῖο του, γιατί ἦταν ἁμαρτωλός. Ἀκούει ὅμως τόν παρηγορητικό λό-γο τοῦ Κυρίου: Μή φοβᾶσαι, στό ἑξῆς θά ψαρεύεις ἀνθρώπους. «Μή φοβοῦ, ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

Μέ αὐτή τήν ἀπάντηση τοῦ Χρι-στοῦ ὁλοκληρώνει τήν περιγραφή τοῦ θαύματος ὁ εὐαγγελιστής Λου--κᾶς. Δέν ἀναφέρεται στό κή-ρυγμα τοῦ Χριστοῦ, γιατί τό θαῦμα εἶναι πιό εὔγλωττο ἀπό κάθε διδα-σκαλία. Καί τό θαῦμα δέν ἔγκειται μόνο στήν ποσότητα τῶν ἰχθύων, διότι ὁ Χριστός δέν ἦλθε στόν κό-σμο ὡς θαυματοποιός,

οὔτε εἶχε σημασία ἡ ποσότητα τῶν ψαριῶν, τά ὁποῖα ἔπιασε ὁ Πέτρος. Τό θαῦ-μα ἔγκειται καί σέ δύο ἄλλα στοι-χεῖα, τά ὁποῖα δέν παραλείπει νά ὑπο-γραμμίσει ὁ ἱερός εὐαγ-γελι-στής.

Τό πρῶτο εἶναι ἡ προθυμία καί ἡ ὑπακοή τοῦ Πέτρου, πού παραμε-ρίζει τό δικό του θέλημα, τή δική του ἐμπειρία, τή δική του ἀνά-παυ-ση, γιά νά ἀκολουθήσει τήν παρό-τρυνση τοῦ Χριστοῦ, γιά νά πραγ-μα-τοποιήσει τήν παράκλησή του, γιά νά τόν ἀναπαύσει μέ τή συμπε-ριφορά του.

Τό δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἀκόμη πιό σημαντικό. Ὅταν ὁ Πέτρος συ-νει-δητοποιεῖ τό θαῦμα, δέν ἐκφρά-ζει ἁπλῶς τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη του πρός τόν Χρι-στό, ἀλλά συναισθανόμενος τήν πνευματική ἀπόσταση πού τόν χω--ρί-ζει ἀπό τόν θεῖο ἐπισκέπτη του, γονατιστός τόν παρακαλεῖ νά φύγει ἀπό κοντά του. Συναισθά-νε-ται τήν ἀναξιότητά του ἔναντι τοῦ μεγαλείου τῆς θεότητος καί ζητᾶ ἀπό τόν Χριστό νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό σεβασμό καί δέος.

Ἡ στάση αὐτή τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο μά-θη--μα γιά ὅλους μας. Γιατί δέν εἶναι μόνο ἐκεῖνος ἀποδέκτης τῆς εὐλογίας καί τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἴμαστε καί ἐμεῖς, καί ὄχι μόνο μία φορά στή ζωή μας, ἀλλά καθημερινά καί ἐπανειλημ-μέ-να. Ὁλόκληρη ἡ ζωή μας, ἄν τό σκεφθοῦμε, εἶναι μία δωρεά τοῦ Θεοῦ. Ὅσα ἔχουμε καί ὅσα ἐπιτυγ-χά-νουμε εἶναι δωρεές καί εὐλο-γί-ες τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρουσία μας στήν Ἐκκλησία καί ἡ συμμετοχή μας στά ἱερά μυστήρια καί πολύ περισ-σότερο στό μέγα μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, τῆς μεταλή-ψε-ως τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ μεγαλύτερη δωρεά καί εὐλογία, τό μεγαλύτερο θαῦμα πού μπορεῖ νά ζήσει ὁ ἄν-θρωπος.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ δική μας στά-ση ἔναντι τῶν δωρεῶν πού μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός καί τῶν θαυ-μάτων πού μᾶς ἀξιώνει νά ζοῦμε; Ἔχουμε συναίσθηση τί τοῦ ὀφεί-λου-με; Ἔχουμε συναίσθηση τῆς ἀνα-ξιότητός μας καί τῆς φιλαν-θρω-πίας του ἤ ἀπολαμβάνουμε ὅσα μᾶς δίδει, χωρίς νά συνει-δη-τοποιοῦμε ποιός μᾶς τά προσφέρει καί χωρίς πολλές φορές μάλιστα οὔτε νά τόν εὐχαριστοῦμε; Ἔχου-με τή συναίσθηση ὅτι οἱ δωρεές τοῦ Θεοῦ δέν ἔχουν ὡς μόνο σκο-πό νά ἱκανοποιήσουν τίς ὑλικές μας ἀνάγκες, ἀλλά ἔχουν κυρίως ὡς σκοπό νά ἱκανοποιήσουν τίς πνευματικές μας ἀνάγκες; Νά μᾶς βοηθήσουν νά πλησιάσουμε περισ-σότερο τόν Χριστό καί νά ἐναρμο-νίσουμε τή ζωή μας περισσότερο μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του;

Τό σημερινό παράδειγμα τοῦ ἀπο--στόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος συ-ναι---σθάνεται καί ὁμολογεῖ τήν ἀνα--ξιότητά του ἔναντι τοῦ Χρι-στοῦ, ἄς παρακινήσει καί ἐμᾶς νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἁμαρτω-λό-τητά μας ἀλλά καί τήν ἀπέρα-ντη ἀγάπη τοῦ

Θεοῦ πού δέν παύει ποτέ νά μᾶς χαρίζει τίς δωρεές καί τίς εὐλογίες του. Ἄς μήν παρασυ-ρό-μεθα ἀπό ὅσους συκοφαντοῦν τό μυστήριο τῆς θείας Κοινωνίας, λέγοντας ὅτι δῆθεν μπορεῖ νά μο-λυνθοῦμε μέσω αὐτοῦ, ἀλλά νά φροντίζουμε νά προσερχόμεθα κα-τά τό δυνατόν «ἐν καθαρῷ τῷ μαρ-τυρίῳ τῆς συνειδήσεώς» μας, ὥστε νά μεταλαμβάνουμε «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν τήν αἰώνιον».

Ἄς ὑπακούουμε, ἰδιαίτερα αὐτή τήν περίοδο πού εἶναι, δυστυχῶς, καί πάλι τόσο ἐπικίνδυνη, στίς ὑπο-δείξεις τῶν εἰδικῶν καί τῶν ὑπευθύνων γιά τήν ὑγεία μας, πού εἶναι καί αὐτή δῶρο τοῦ Θεοῦ, προ-στατεύοντας τούς ἑαυτούς μας ἀλλά καί τούς ἀδελφούς μας, χω-ρίς νά ἐκπειράζουμε τόν Θεό μέ τήν ὑποκρισία τῆς δῆθεν εὐσε-βεί-ας μας, ἀλλά αἰτούμενοι μέ εἰλι-κρίνεια τό ἔλεός του καί ἀνα-γνω-ρίζοντας καί ἐμεῖς, ὅπως καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος, τήν ἁμαρ-τω-λό-τητά μας, προκειμένου νά μᾶς ἀπαλλάξει ὁ Θεός ἀπό κάθε δο-κι-μασία καί ἀπό αὐτήν τῆς πανδη-μίας πού μᾶς πλήττει καί μᾶς ταλαιπωρεῖ.

Πατήστε εδώ για φωτογραφίες!